

Nagy Koppány Zsolt

KRÚDY-APOKRIF

Délibáb úr
egész életében
– persze csak mikor tehette
a munkája miatt –
vidéki városokba
utazott.
Szerencsére tehette
– a munkája miatt –
mert utazó ügynök volt.
Mármint
kereskedelmi.

Szóval idegen,
vidéki városokba
utazott,
ahol a lányoknak
szőrös anyajegy virít a karján,
mégis szépek,
a levegő olcsó kocsmaszagtól
bűzlik, mégis friss,
többnyire vonattal.
Mármint
utazott.

És reménykedett.
Egész életében reménykedett.
De sajnos
soha nem jött
egyetlen szép nő
vagy nagy lehetőség
vagy hervadó virágszál
vagy elszánt X-faktor-aspiráns

vagy szomorú özvegy
vagy elhanyagolt háziasszony
vagy megráncosodott tetoválással járkáló pincérnő
vagy csak sima pincérnő
vagy dundi néni
vagy keszeg lány
vagy normál testalkatú Tesco-pénztáros.
Mármint
tényleg.

Mégis, gondolta
Délibáb úr,
miközben halni készülődött,
mégis azt kell mondanom,
hogy szép életem volt.
Mármint
nem.

BUJA TUJA

A Madách téren
valami kiülős kávézóban
várok egy „menedzserre”.
Apró szívességet kell tőle
kérnem
enyhén feszélyez
a majdani beszélgetés.
Cigarettaázom
kávét kortyolok
és a szomszéd asztalnál ülő
lányokat nézem.

Elég csúnyák
de szemük ifjú és:
világít.

Bő tíz perce
igazgatják a hajukat
és fényképezgetik
egymást
magukat.

Csinálnak
napszemcsis képet
kávézós képet
égháttér-képet
összebújós képet
csücsörítő képet
nevetős képet
komolyságos képet
kacsintós képet
szopást imitáló képet
nyalást imitáló képet
kisgyerekre így néznék képet
ha szeretnél tudnálak szeretni képet
ma éjjel bebaszunk képet
sodrós képet
szívós képet
megyek szülni képet
(ez nem sikerül egyből
többször nekifutnak)
majd feltöltik mindenhova.

Gyűlnek a lájkok.

Egyikük
a
nagy
hajlóbálástól
(amivel óhatatlanul együtt jár a jó képek készítése)
beleragad
a
mögötte

álló
tujába.

Megejtő látvány,
de érzetik a „menedzser”.

